

РЕШЕНИЕ

№ 85

гр. Враца, 29.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВРАЦА, VII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Росица Ив. Ангелова

при участието на секретаря Ваня Люб. Василева
като разгледа докладваното от Росица Ив. Ангелова Административно наказателно дело № 20241420200214 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл.58д-63д от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) и е образувано по жалба на Н. П. Д. от гр. Криводол, ЕГН ***** против Наказателно постановление № 24-0967-000058 от 07.02.2024 г., издадено от началник група в ОДМВР сектор „Пътна полиция” към ОД на МВР - гр.Враца, с което за нарушение на чл.139, ал.1, т.1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), на основание чл.179, ал.6, т.2 от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200.00 (двеста) лева.

Жалбоподателят оспорва НП като незаконосъобразно и твърди, че управляваният от него автомобил не надвишава допустимите децибели. Моли съда да отменени издаденото наказателното постановление.

Ответната страна - началник група в ОД на МВР, сектор „Пътна полиция”-гр.Враца, редовно призован, не се явява, в становището си по случая моли съда да потвърди НП.

Врачанският районен съд, като взе предвид депозираната жалба, събраните по делото доказателства, доводите и съображенията на страните, намери за установено от фактическа страна следното:

Жалбата против атакуваното НП е подадена в законоустановения срок и същата е процесуално допустима.

Административнонаказателното производство е образувано със съставянето на акт за установяване на административно нарушение (АУАН), серия GA № 1105795 от 23.01.2024 г. за това, че на същата дата, в 23:30 часа, в гр.Враца, кръстовище на ул.”Мито Орозов” и бул.”България” с посока на движение към гр.Оряхово, управлява собствения си лек автомобил „БМВ

530Д” с рег.номер ***** като автомобилът е с технически неисправна шумозаглушителна уредба – липсва задно шумозаглушително гърне. АУАН е съставен в присъствието на жалбоподателя и свидетел-очевидец на нарушението, като актосъставителят е квалифицирал нарушението като такова по чл.139, ал.1, т.1 ЗДвП. Жалбоподателят подписал АУАН, в който са описани иззетите доказателства, които не са представени по делото: СРМПС №012475644. В акта е записано още, че нарушението е заснето с РСОД. В законоустановения срок за представяне на писмени възражения по така съставения АУАН, жалбоподателят не е депозирал такива пред наказващия орган.

Въз основа на горния акт за установяване на административно нарушение, след преценка на депозираните възражения и събраните доказателства по случая, при идентично словесно описание на извършеното нарушение, наказващият орган е издал атакуваното НП № 24-0967-000058 от 07.02.2024 г., издадено от началник група в сектор „Пътна полиция” към ОД на МВР - гр.Враца, с което за нарушение на чл.139, ал.1, т.1 от Закона за движение по пътищата, на основание чл.179, ал.6, т.2 от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200.00 (двеста) лева.

При обжалването на НП пред Врачанския районен съд са събрани гласни доказателства, като са допуснати до разпит актосъставителят и свидетелят-очевидец, чиито показания припокриват изцяло описаната в АУАН и НП фактическа обстановка, а именно че жалбоподателят е управлявал процесното МПС с неисправна шумозаглушителна уредба, на която липсвало крайно шумозаглушително гърне, което е заснето с работна станция за отдалечен достъп-служебен таблет.

Съдът дава вяра и кредитира показанията на свидетелите, като достоверни и припокриващи се с останалите доказателства по случая.

По делото са приети и съответно приложени като писмени доказателства: АУАН серия GA №1105795 от 23.01.2024 г.; НП № 22-0967-000058 от 07.02.2024 г., издадено от началник група в сектор „Пътна полиция” към ОД на МВР-Враца; Заповед № 8121з-1632 от 02.12.2021 г., относно компетентността на контролните органи и Справка за нарушител водач Н. П. Д., видно от която същият е правоспособен водач.

При гореустановената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е депозирана от легитимна страна, в предвидения от законодателя преклузивен срок и срещу наказателно постановление от категорията на обжалваемите, поради което се явява процесуално допустима и следва да се разгледа по същество. Процедурата по установяването на административно нарушение, издаването на наказателно постановление и неговото обжалване е уредена в ЗАНН. За неуредените в посочения нормативен акт случаи, чл.84 от ЗАНН препраща към субсидиарно приложение на разпоредбите на НПК. Разглеждайки жалбата по същество, по аргумент на чл.314, ал.1 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН, независимо от посочените от жалбоподателя основания, съдът изследва правилното

приложение на материалния и процесуалния закон.

Актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са съставени съгласно изискванията съответно на чл.37, ал.1, б.,б” от ЗАНН и на чл.47, ал.2 от ЗАНН, във връзка с чл.47, ал.1, б.,а” от ЗАНН от материално компетентни органи, видно от приложената по делото заповед на МВР. Актосъставителят отговаря на т.1.3.2 от заповедта, че след като заема длъжността „младши автоконтрольор” в ОД на МВР в правомощията му е да съставя актове за установяване на административни нарушения по ЗДвП. Материалната компетентност да издава наказателни постановления на началника на група в сектор „Пътна полиция” към ОД на МВР-гр. Враца, действащ като административно-наказващ орган, произтича от т.3.7 от представената заповед на министъра на МВР.

Актът за установяване на административно нарушение е съставен съобразно изискването на чл.40, ал.1 от ЗАНН – в присъствието на нарушителя и свидетел-очевидец на нарушението; подписан е от актосъставителя и от свидетеля, посочен в него, съгласно разпоредбата на чл.43, ал.1 от ЗАНН. И АУАН и НП отговарят на изискванията съответно на чл.42 от ЗАНН и на чл.57 от ЗАНН, тъй като съдържат всички необходими реквизити, посочени и в двете разпоредби.

Разгледано по същество, нарушението на разпоредбата по чл.139, ал.1, т.1 от ЗДвП, която предвижда, че движещите се по пътя ППС трябва да бъдат технически изправни се доказва по категоричен и безспорен начин, както от свидетелските показания, така и от писмените доказателства. Несъмнено процесният лек автомобил не спада към МПС, които следва да се движат с неизправна или липсваща шумозаглушителна уредба, поради специфика на производството, когато се движат по пътищата, отворени за обществено ползване. От гласните и писмените доказателства се установи, че на 23.01.2024 г. жалбоподателят е управлявал лек автомобил „БМВ 530Д” с рег.номер РВ8209НР с технически неизправна шумозаглушителна уредба, като липсвало задно шумозаглушително гърне.

В случая, в задълженията на водачите е да се движат по пътищата, отворени за обществено ползване с технически изправни автомобили.

Съдът не дава вяра на твърденията на жалбоподателя, тъй като в тяхна подкрепа не се представиха нито писмени, нито гласни доказателства от трети незаинтересовани от изхода на делото лица.

С оглед гореизложеното, се мотивира извод, че административнонаказващият орган правилно и законосъобразно е установил, че жалбоподателят е осъществил състав на нарушението по чл.139, ал.ал.1, т.1 от ЗДвП, предвид което административната му отговорност е ангажирана основателно. Наложена глоба в размер на двеста лева, предвидена в разпоредбата на чл.179, ал.6, т.2 от ЗДвП е фиксирана по размер, т. е. без минимален и максимален размер и поради това не следва да се обсъжда въпросът за правилността на индивидуализацията на наложеното наказание, извършена от наказващия орган. По делото не се установи наличието на данни, които да дават основание случаят да се характеризира като маловажен.

Така наложеното наказание, съдът приема за справедливо, съответно на извършеното нарушение и от естеството да съдейства за постигане целите на наказанието, визирани в чл.12 от ЗАНН.

С оглед гореизложеното, съдът следва да потвърди наказателното постановление като правилно и законосъобразно.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, Врачанският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 24-0967-000058 от 07.02.2024 г., издадено от началник група в ОД на МВР Враца, сектор ПП, с което за нарушение на чл.139, ал.1, т.1 от ЗДвП, на основание чл.179, ал.6, т.2 от ЗДвП на Н. П. Д. от гр. Криводол, ЕГН ***** е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200.00 (двеста) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – гр. Враца по реда на гл.XII АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението
за неговото изготвяне.

Съдия при Районен съд – Враца: _____